

Кіровоградська область
Місто Кіровоград
Інв. №

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 10 грудня 1985 року

№ 148 (3655).

Ціна 2 коп.

НТП: ЗНАННЯ, УМІННЯ, ТВОРЧИСТЬ

Фактор нашого зростання — совість трудова!

«Хліб — усьому голова». «Хліб — це життя». «Хліб на столі — в хаті радість». Часто чуємо ми ці слова. Але чуємо й таке: на хлібі не закономисля. Думається, святе ставлення

лилась своїми виробничими і побутовими проблемами, пропонувала шляхи усунення недоліків. Кілька днів тому у заключній розмові, яка

П'ятирічка і ми

РОЗМОВА З МОЛОДИМ СУЧАСНИКОМ

до хліба насущного, виховання поваги до звичайнісінької хлібини, до праці тих, хто вирощує, збирає і пече хліб, це і є найважливіший, найголовніший економічний показник. І моральний...

І не випадково, що понад два з половиною роки тому знатний хлібороб Кіровоградщини Герой Соціалістичної Праці Віктор Степанович Андріяш свою розмову з молодим сучасником на сторінках «Молодого комунара» почав з роздумів саме про наш найбільший скарб — хліб. «Хліб наш насущний» — так називалась стаття В. С. Андріяша, опублікована 26 квітня 1983 року.

А чи все зробив ти, молодий сучаснику, для високоефективного і раціонального використання землі, техніки, всіх матеріальних ресурсів і капі-

тальних вкладень у сільське господарство? Що треба зробити, аби забезпечити невпинний поступ вперед, виконання завдань одинадцятирічної і Продовольчої програм?

Ці питання і стали предметом розмови на сторінках нашої газети. У жваве, зацікавлене обговорення включились механізатори, доярки, робітники спеціалісти, секретарі комсомольських організацій.

На початку нинішнього року розмову продовжив молодий фрезерувальник кіровоградського заводу «Гідросила», депутат Верховної Ради СРСР Іван Машнягуца.

Загалом участь у розмові під рубрикою «П'ятирічка і ми. Розмова з молодим сучасником» взяло 60 чоловік. Це публікації, де молодь, рапортуючи про успіхи, схвильовано ді-

проходила на тракторній бригаді № 2 колгоспу «Росія» Новоукраїнського району, взяли участь В. С. АНДРІЯШ — бригадир тракторної бригади № 2 колгоспу «Росія», Іван МАШНЯГУЦА — фрезерувальник інструментального цеху заводу «Гідросила», депутат Верховної Ради СРСР, Віктор ПАЦКАН — механізатор тракторної бригади № 2 колгоспу «Росія», Олександр МЕЛИХОВ — бригадир КМК по механічній обробці базової деталі каретки обробного виробництва кіровоградського виробничого об'єднання «Друкмаш», Віктор МИЗИН — завідувач відділом комсомольських організацій Новоукраїнського райкому комсомолу.

(Розмову за «круглим столом» «МК» читайте на 2-й стор.).

Вчимося у колег

КОРПУНКТ «МК» ПОВІДОМЛЯЄ

Прискорення науково-технічного прогресу постійно в центрі уваги комітету комсомолу виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка». Тримають його на контролі й комсомольські організації цехів і відділів. В об'єднанні за XI п'ятирічку від впровадження організаційно-технічних заходів умовно вивільнено понад 1300 чоловік. Впроваджено, крім того, 780 одиниць нового обладнання, у півтора рази зростає питома вага напівавтоматів, спеціальних та агрегатних верстатів, понад 8 мільйонів карбованців економічного ефекту на рахунок раціоналізаторів і винахідників об'єднання, серед яких багато молоді.

Сьогодні на нашому головному підприємстві діє 12 комплексно-механізованих дільниць, 45 поточно-механізованих і 3 автоматичні лінії. Це дозволило перевести з ручної праці на механізовану 457 працівників, зекономити 4700 тонн металопрокату, 6500 кубометрів лісоматеріалів, 318 мільйонів кіловат-годин електроенергії.

Триває в об'єднанні й робота по реконструкції діючих потужностей, впровадженню нової техніки. Зоозуміло, що нині всю

роботу по механізації й автоматизації слід розглядати лише як передумову для переходу до якісного нового етапу розвитку нашого об'єднання. Чудово розуміємо це і ми, спеціалісти бюро роботизації. Знаємо: на дванадцятирічку накреслено довести питому вагу прогресивного технологічного обладнання із 35 до 53 процентів, встановити і впровадити 100 верстатів з числовим програмним управлінням, 10 верстатів типу «Опрацювувачий центр», 120 роботів, маніпуляторів і робототехнічних пристосувань, 10 автоматичних і напівавтоматичних ліній, в тому числі 2 гнучкі виробничі системи. У зв'язку з цим на перший план виходить питання про кадри, які обслуговуватимуть цю нову техніку.

Нам, інженерам, доводиться іноді спостерігати, як невміле користування новими машинами майже напевне веде до їхньої непридатності, браку.

Чимало працівників «Червоної зірки» навчається на спеціальних курсах у наших колег і друзів по змаганню — кіровоградському заводі «Гідросила». Це підприємство охоче йде нам назустріч. 7 робітників інструментального цеху нашого підприємства збагатили знання на «Гідросилі». Нині успішно зна-

йомляться з методами роботи на автоматичних лініях і працівники ремонтно-механічного цеху. Відділ технічного навчання об'єднання буквально «закидав» листами-проханнями окремі підприємства, які могли б навчити наших робітників працювати на верстатах з ЧПУ. Дійшли до домовленості із Воронежським обласним та Ленінградським навчальними комбінатами. Солідну підготовку в результаті здобули, зокрема, Дмитро Улановський, Володимир Паршутін, Валентин Консевич.

Чималу допомогу в освоєнні нової техніки надають нам і болгарські колеги. Під час обміну робочими групами на Толбухінському заводі «Маяк», саме у них ми запозичили досвід роботи на верстатах з ЧПУ. Ось тільки Кіровоградський завод прецизійних верстатів нам відмовив, хоча саме туди ми мали намір послати на навчання електроніків-налаштовувачів. А об'єднання відчуває гостру потребу в таких спеціалістах.

Заважає міжвідомчі бар'єри, неузгодженість між відділами технічного навчання нашого та інших підприємств. Над цим слід, звичайно, працювати спільно.

І. БЕРЕТОВЕНКО, начальник бюро відділу роботизації кіровоградського виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка».

РЯДОК У РАПОРТ

ЗАВЕРШУЄМО П'ЯТИРІЧКУ

Про дострокове виконання п'ятирічного плану можуть рапортувати й окремі колективи нашого об'єднання. Так, зокрема, екіпаж екскаватора Е-2503 № 12 розряду «Бандурівський» (бригадир В. Погрібний, групкомсорг П. Ольховик) виробничого завдання XI п'ятирічки завершив ще до свого професійного свята Дня шахтаря — 25 серпня. За результатами усіх чотирьох кварталів ос-

таннього року п'ятирічки саме цей колектив займає перші місця серед КМК об'єднання.

До 25 серпня також рапортував про виконання виробничого завдання п'ятирічки й комсомольсько-молодіжний колектив бригади проходників дільниці гірничо-капітальних робіт шахти «Світлопільська» (бригадир В. А. Прохоренко, групкомсорг М. Смоляр). А КМК

бригади ГРОЗ видобувної дільниці № 1 шахти «Ведмежоярська», яким керує В. С. Головань (групкомсорг О. Боровик), доповів про завершення п'ятирічки напередодні 68-ї річниці Великого Жовтня. Соціалістичне змагання назустріч з'їздові триває. Все нові колективи рапортують про виконання планів п'ятирічки.

К. КОЧУБЕЙ, заступник секретаря комітету комсомолу виробничого об'єднання «Олександрівський». м. Олександрія.

НТТМ

Із сумом визнаємо...

Залучення молоді до технічної творчості для Олександрії, можна сказати, — досить болюче питання.

Проводячи пленуми, засідання президії з будь-яким порядком денним, щоразу аналізуємо раціоналізаторську діяльність молоді міста. І з сумом мусимо визнати, що за весь період існування міської ради ВТВР позитивно оцінити на якомусь підприємстві роботу молодих раціоналізаторів так і не вдалось. На одному із ведучих підприємств нашого міста, електромеханічному заводі, де молоді до 30 років більше 3 тисяч, раціоналізаторів з її числа всього 84. Зате на думку

міському комсомолу, робота тут по залученню молоді до технічної творчості поставлена добре!

Перша ланка — це створення первинних організацій товариства при Палаті піонерів та станції юних техніків. Разом з ними ми влаштуємо різні заходи по технічній творчості, пропонуємо огляди на кращий технічний гурток. Переможців неодмінно відзначаємо. Однак, у роботі цих закладів беруть участь не так і багато школярів. Тому за рекомендацією обласної ради ВТВР ми прийняли постанову «Про створення роботи організацій ВТВР в загальноосвітніх шко-

лах, міжшкільних навчально-виробничих комбінатах, позашкільних закладах у світлі реформи загальноосвітньої школи». Наляємо методичну допомогу по створенню таких організацій і в закладах освіти.

Цілеспрямовано проводять цю роботу в профтехучилищах та технікумах міста, де організують школи молодого раціоналізатора, технічні гуртки. Добре в цьому питанні поставлена робота в СПТУ № 31. П'ять—сім раціропозитивів на рік — це небагато, але відчутно. Є, однак, «нюанси». Якщо пропозиції стосуються продукції, що виготовляється для заводу, тої її

оплачує як справжній раціропозитив. Якщо вони стосуються самого училища — справа із зарахуванням винагород стоїть на місці. Матеріальне заохочення із фонду дирекції? Звичайно це не вихід. Крім того, усі учні технікумів та профтехучилищ — члени ВТВР. Та з їх приходом на виробництво, як нам відомо, ще не було жодного випадку, щоб хтось із них звернувся в місцеву раду ВТВР з проханням поставити їх на облік. Міська рада товариства нараховує 12 200 членів, та молоді серед них — 2,9 тисячі чоловік. Тобто за її рахунок ради міськради ВТВР практично не зростають. Таким чином, питання із обліком членів ВТВР у нас не вирішено.

На жаль, комітети комсомолу не хочуть братися

за вирішення цих питань. Хоч задумок у нас багато. Зокрема, для таких спільних акцій у нас розроблена пам'ятка з розділами про соціалістичне змагання серед молодих раціоналізаторів, про створення і творчу діяльність комсомольсько-молодіжних бригад раціоналізаторів, про організацію змагання за прізвищем «Кращий молодий працівник за професією», «Кращий комсомольсько-молодіжний колектив» тощо. Однак різноманітність цих форм належного застосування ще не знайшла. Коли я вперше перевіряв роботу комітету комсомолу та ради ВТВР Олександрійського заводу підомно-транспортного обладнання, із прикриттю констатував, що керівники згаданих організацій не мали най-

меншого поняття, які заходи по НТТМ знаходяться в їх компетенції.

Погана інформованість очевидно є причиною недостатньої уваги до питань науково-технічної творчості серед молоді. Було б добре, якби проведення зльотів молодих раціоналізаторів, виставок НТТМ, тематичних конкурсів молодіжних технічних розробок стало традицією. Та й засобом масової інформації повідомляти про це слід частіше, аналітичніше. Не слід забувати, що за молоддю потяг до нового, творчого вкорінюється не сам собою. Здобутки, які вже є, слід неодмінно підтвержувати повним.

А. СНИГОВИЙ, голова міської ради ВТВР. м. Олександрія.

КОР. Зовсім недавно став свідком ситуації, про яку не раз писали газети, говорили по радіо. Із магазину вийшли ще молодий мужчина і хлопчик років п'яти. Батько й син. Хлопчечка, поцінуючи м'яку булку, ненароком впустило її. Хотіло було підняти, та батько зупинив: «Ніколи!». І дитина «відфутболила» хліб. Боляче, сумно стало. Пригадалась жахлива картина з фільму «Блокада Ленінграда»: скибка хліба, покладена на могилі на Ніскарьовському кладовищі, під якою записка: «Мамо, я принесла тобі хліб, який ти мені віддала...».

В. С. АНДРІЯШ: Кожна робота по-своєму почесна і потрібна людям. Хтось стоїть біля верстата чи за приладком, хтось має принципові схеми роботи чи маніпулятора, хтось навчає дітей у школі. Нехай би прямо й не причетні до виробництва хліба, але нам ягтає: хтось оре і засіває ниву на щедрий колос, в якому сковано велику, добру і радєну силу хліба. Нам ягтає, бо на тій силі все живе тримається.

До хліба звикають з дитинства, що й потім до останніх днів з ним не розлучаєшся. Це всі знають. Знають, але це завжди бережуть. А мені пригадується опалення вихною хлібом дитинства, пригадується хліб післявоєнний, коли я вже працював на МТС. Про зароблені гроші забували: не видали — не вида. А от хліб...

Старі люди часто повторюють: не та тепер молодь, легковажна. Не правда. За минулі роки в нашій країні виростило нове покоління людей, для яких війна, блокада, голод — поняття, на щастя, невідомі. Але хліб і сьогодні безцінний, бо дістається дорогою ціною. Мозолями на долонях, потом на синіх. І погано, коли ми, батьки, які знаємо справжню ціну хлібові, хліборобській праці, змалечку не прищеплюємо любові до найбільшого нашого скарбу. А таке трапляється.

Минуле хліба, майбутнє хліба... Перший радянський хліб нам дала революція, хліб сьогоднішній даємо ми, хліб майбутнього дадуть наші діти. У них, дітей, виконувати повагу до хліба — наше найблизше завдання. І тоді, пізніше, наші нащадки скажуть нам спасибі.

Зараз багато говорять про людський фактор, про людську совість, про той потенціал трудового сумління, який закладено у кожного без винятку. В нашій тракторній бригаді 52 механізаторів, і про кожного я можу сказати: совісний. Звідки це? А це традиція. Ми вже кілька років і мови не ведемо про тверезий спосіб життя — це давно для нас норма. Нас, при досить високим показниках, хвилюють інші питання: як узяти від землі максимум, що вона може дати? І тут з кожним роком просувемось вперед. Ідуть роки, омолоджується бригада, а пошук кращих методів господарювання триває. Може тому й збираємо по 400—500 центнерів буряків з гектара, а деякі сусіди по 200—250, кукурудзи по 50—60, а деякі — по 35—40.

Я часто їду у справах до Кіровограда, і мій погляд завжди оцінює розкладі обабіч автошляхи поля. Відверто скажу: бачу ще безгосподарність. Приїжд-

жаю додому і довго не можу заснути: не всі ще хазяї на землі. Ось і недавно бачив наспіх поскидану у кагати буряки, які давно вже треба переробити на цукор. А якісь же люди про це знають, а сплять спокійно!

ФАКТОР

Щоб підняти людський фактор, мало однієї свідомості. Треба вміти й рахувати. Не видав своєчасно пошуку — зіснував пастрий механізатор, і сьогодні він зробить менше, ніж міг би. У нас у бригаді немає низькооплачуваних робіт. Завжди, як би ми програли, якби, приміром, при обробітку міжрядь трактором Т-70 не вийшли 40-процентної надбавки.

Якість — ось головний критерій нашої роботи. Скажу чесно, я невиконання норми сирішим спокійніше, ніж дізнаюся, що робота виконана абияк. Не раз переконувався, що наші досвідчені механізатори і молоді хлібороби — Олег Маркушев, Вітя Пацкан, Володя Вакулєнко, інші — це добре розуміють.

Скажу ще про роль керівника у людському факторі. Велика вона, ця роль. Треба бути ближче до людей, турбуватись про них. Відчують вони це — можна бути спокійним: працюватимуть на совість. Але й дисципліна повинна бути суворо: коли треба, покарати карбованцем, не допускати послаблень. Попустиш — важко потім повертати вгаче...

І. МАННЯГУЦА: Не міг без хвилювання слухати слова Віктора Степановича. Хоч із його позицією був загалом знайомий (пригадую ту ж публікацію в «Молодому комунарі»), сьогодні він підказав теми для роздумів про інші речі. Так, коли мова заходить про честь робітника, колгоспника, інтелігента, слід чітко з'ясувати для себе — що це конкретно для того випадку, для твоєї спеціальності. Скажу так: для мене це — нероздільність поняття честь і совість. У найширших їх трактуваннях. Пояснюю, що саме маю на увазі.

Перш за все, небайдужість. Недарма особливо тепер, коли не за горами для кожного громадянина Країни Рад — чесна й самовіддана робота в новому п'ятиріччі, причому робота з якісно новими прийомами й вимірами ефективності, — я, мій сусід, увесь наш цех, завод, споріднене підприємство і далі не маємо права недооцінювати чи й просто ігнорувати важливість такої зацікавленої

небайдужості до всього, що поруч: виробництва, побуту, дозвілля тощо. Тільки такий підхід до справи гарантуватиме ефект. Іншими словами (я розумію це так), мова йде про так звані людський фактор. Про те, що не може йти самотужки чи бути ліпшим без втручання людської активності, пошуку, ініціативи. Ці, здавалося б, на перший погляд, похідні величини, подекуди і справді не любляють. Нагадаю про один факт, про який уже розповідав, виступаючи на сторінках «Молодого комунара» на початку нинішнього року. Сьогодні вже ні для кого не дивина почути: такий-то КМК змінив планованих цифр підвищення продуктивності праці та зниження собівартості продукції (+1; -0,5 процента) досяг, скажімо, показників 2,5 і 0,8.

Сила цифри в іншому — як, за рахунок чого виробничники вивільнили резерви. Тому я й вважаю за потрібне пригадати, що саме з боку КМК нашого підприємства у цих пита-

НАШОГО ЗРОСТАННЯ

нях було висунуто чимало цікавих починів, ініціатив. Володимир Бадюк з механоскладального цеху № 2 разом з активом своєї бригади внесли на обговорення усього колективу таку пропозицію: за кожен випадок порушення трудової дисципліни, громадського порядку кожним членом бригади увесь КМК має позбавлятися 10 процентів премії. І виробничники реально оцінили всю перспективність такої «профілактики». Наслідок? Відсутність запізень і прогулів, підвищення вимогливості до себе і товаришів, на думку колективу, і сприяли тому, що основні виробничі показники поліпшились. Це, повторюю, саме той випадок, коли краще взятися за одну ініціативу й довести її до кінця, аніж «хапатися» за все підряд і в підсумку спіймати облізла всюди.

В. МИЗІН: Продовжу думку Івана. Що таке ініціатива? Це той фактор, який здатний підняти на нові висоти виробничі показники. Наш район останніми роками часто виступає ініціатором добрих починів. Минулого року, наприклад, виступили з ініціативою в області про шефство над вирощуванням кукурудзи. І, треба сказати, успішно довели справу до кінця.

Маючи певний досвід, скажу: виступати з ініціативою — не проста справа, як то може здатися на перший погляд. Ось цього року ми не все продумали, а вийшли на область з ініціативою поборотися за підвищення на «інтенсивних» полях. Комсомол взяв шефство боротися за врожай на 80 процентах площі району. І що ж? Безпосередні ініціатори — молоді механізатори колгоспу імені Карла Маркса — добились 40-центнерої врожайності при зобов'язанні 55. Не спралилась із зобов'язаннями й молоді ініціатори господарств. Словом, замість передбачу-

ваних 45 зібрано у середньому лише 34,3 центнера пшениці з гектара.

Уважно вивчивши причини недобору врожаю, дійшли висновку: за шефство треба було братись раніше, ще у вересні 1984 року, коли сіяли озимі. Тоді ж треба було подбати про склад ланок, добір і розстановку комсомольців. Не зуміли ми, райкомівці, повністю «випити» у райсельгостехніці і райсельгосхімії недостаючих для виконання робіт техніку і добрива.

Нині недоліки в організації роботи раніше враховано. Кількість ланок залишилась такою ж, зміцнено їх кращими молодими механізаторами. Взяли проведемо навчання ланкових і ґрунтомерів, причетних до вирощування пшениці за інтенсивною технологією. Зобов'язання залишилися такими ж — треба їх все ж виконати! Словом, про врожай райкомівці і молоді механізатори думають задовго до його збирання. Вважаю, що це принесе свої плоди...

О. МЕЛИХОВ: Мету, яку ставив перед собою, погоджуючись взяти участь

у «круглому столі» «Молодого комунара», я б сформулював так: послухати найперше інших. Про свою бригаду можу розповісти багато, причому, як кажуть, із різних боків. Та зараз скажу не зовсім звичне для нас. (Цю думку мені підказав Віктор Мизін). Мова саме про такі прикри для багатьох колективів випадки, коли чиясь ініціатива автоматично «програмує» для інших і чийсь помилки. Вважаю, що здоровий думлючий колектив може й власними силами знайти підхід до вирішення проблеми. Для цього зовсім не обов'язково повторювати помилки інших. У мене шістнадцять років бригадирського стажу, тож деяке уявлення про специфіку трудового об'єднання людей маю. Останні чотири роки стою на чолі комсомольсько-молодіжнього колективу. Основне — це незвична енергія молодих. Знаю ціну й поняття «неправильно розподілена енергія». Це свіжі в пам'яті ті часи, коли ми активно обговорювали права, які відкривав перед нами ухвалений Закон про трудові колективи. Однак, замислювався й над обов'язками. Та, бачу, недостатньо. Ініціативу треба направляти, попередньо сформувавши, — це факт. Гріш їй ціна, коли все тільки й залишиться на папері, а на ділі люди працюватимуть за старими канонами. Раз молоді властиво шукати — даваймо їй цю можливість. Найкраще, гадаю, це і може проявитися у творчому ставленні до організації та проведення соціалістичного змагання. Чи я помиляюся? Зрештою, саме такий акцент робиться у цих питаннях і в проектах партійних документів до XXVII з'їзду КПРС, які нині обговорюються.

Особисто я змагаюсь із Віктором Попругою. Ще підсумки року не підбиті, але відчуваю: випередив мене. Радий за Віктора, бо і я йому допоміг перемогти. По-перше, сам старався, цим його підганяв у роботі, а, по-друге, допомагав, коли ламалась техніка. Аякже, у нас же не капіталістична конкуренція, а соцзмагання! В той же час наступного року сподіваюсь сам стати переможцем соцзмагання.

Взагалі, ми допомагаємо не тільки один одному в нашому колективі, а й іншим бригадам, навіть сусіднім колгоспам. Ось у цій кімнаті записано наш девіз «Поле сусіда — не чуже поле!». Працює, технікою допомагаємо тим, хто потрапив у пелюку ситуації. Цього року, наприклад, підсобили під час жнив четвертій тракторній, колгоспу імені Фрунзе. Впевнені, і нам,

коли буде треба, завжди допоможемо.

І. МАННЯГУЦА: Звичайно, соціалістичне змагання в будь-якому підрозділі попри його можливість «специфічність» все

СОВІСТЬ

ж має певні загальні закономірності. Висока продуктивність праці, хороший мікроклімат в колективі і той же діловий ритм соціалістичного змагання — це повноправні складові і реальні наслідки вдалої кадрової політики.

Бути на своєму місці не легко. А проте слід. Не перший рік за верстатом, тож трохи навчився підмічати плюси й мінуси в організації виробничого процесу, і в організації підготовки до цього процесу. Уже говорив про те, як важливо насамперед молодій людині читко, а головне, вчасно зрозуміти для себе: потрібен ти саме тут чи все-таки в іншому місці. Навстанити ефективно лише за умови, якщо підшефний сам докладає зусиль для свого зростання. Однак, на сьогодні на «Гідросилі» і, зокрема, в нашому цеху, «літуні» серед молодих спеціалістів все ж є. От важко йому, потенційному класному токареві чи фрезерувальнику, збагнути необхідність виховувати в собі таку рису сучасного робітника, як аналітичність! Думати треба за себе, за свою окрему роботу, за її високу якість. Інакше жоден наставник, жоден товариш, що прийде на твоє місце, за тебе роботу не зробить.

В. С. АНДРІЯШ: Кадрів. До недавнього часу, пригадується, ми були за них спокійні. Встачало і доярок, і механізаторів. А тепер схвилювано чекаємо наступного дзвінка в

школі і потім скаржило хитаємо головою: знову розлітаються випускники хто куди, у колгоспи не пішов ніхто...

Коли я буваю в школах Новоукраїнки, то, по-перше, школи не агітують учнів залишатися в колгоспі. Калісь почути, як учні перемовлялися: «Лидриш і Поплавська прийшли агітувати в колгосп!» (Поплавська — передова доярка нашого колгоспу). Тоді ж зрозумів, що просто агітувати і агітувати всіх — річ невдячна. Колись хочеться стати академіком, комусь — учителем, хтось мріє бути космонавтом — ці професії теж потрібні. Але не перевелися і хлібороби! Отож, коли я приїжджу в школу, то в простій задушевній бесіді розповідаю про здобутки колгоспу, його проблеми, перспективи. В кінці розмови — запрошую до себе на літню виробничу практику.

По-друге, приходячи у школу, їду в молодій класі, до дітей. Молоді багаче хто вже змалку думає про своє майбутнє і допомогти їм стати на хліборобській шлях значно легше.

Запитайте мене: скільки треба в нашу бригаду механізаторів, і я скажу: сім. Це порівняно небагато. В принципі, ми досить своїми обходимося й наявним складом. Але чому б

це подбати про ідеальний варіант?

Говорю про свій колектив, а добре знаю, що в багатьох колгоспах сирини з кадрами набагато складніші...

О. МЕЛИХОВ: Ще кілька слів про кадри. Претензій особливих нині до своїх колег як бригадир не маю. Це, однак, не означає, що все було таким і спочатку. У бригаді є «професійні» виконавці. Звичайно, чудово, коли керівник не має сумнівів, буде виконано доручення чи ні. Та цього сьогодні вже мало. Потрібні, як резонно зауважив І. Манягуца, думаючи працівники. Як і тому самому бригадирові могли компетентно підказати (бо й він залишається просто людиною з властивими їй слабостями). А таких — мало. Не скажу, що вони повинні приходити вже такими — хоч в ідеалі мислиться саме так. Вони в силах були б формувати і якісно новий колектив.

Звідси я в провів паралель до виробничих резервів. Що виходить на ділі? «Погана вівця» часто просто сіє смуту спочатку серед сусідів, потім серед більшої і більшої кількості, щоб у результаті народжувалися репліки: «А це всі так думають (роблять, знають, хочуть то-що)!». Піді знайди при-звідця опісля! Тому в себе починали шляхом профілактичним. Дисципліна? Так хай це буде справді дисципліна. Кожен у нас на виду, як, зрештою, і в бригаді В. С. Андріяша.

Що це дає? Менше «панькаємося» із порушниками (коли таке бувало) — це так. Через ставлення до роботи, до її організації бивіряємо й інші людські якості. Бригада в нас комплексна, мене зрозуміють, якщо скажу, — це і краще, і складніше. Легше, бо хлопці й дівчата постійно разом. А складніше, бо непросто дити до кожного, точніше, проконтролювати кожен його крок. Тому працівник і розуміє: важить його особистість, порядність, принциповість, у першу чергу, до себе самого. Питання ставимо так: будь-яке порушення — надзвичайна подія в житті колективу. Але підходимо суто індивідуально, щоб не було «рубання голів». Мусила якось одна робітниця через хворобу матері певен час їздити до Львова. Ми розуміли — єдино правильним у тій ситуації було вчинити так: зважити на обставини і відпрацювати за неї. Звичайно, зайвим буде казати — після несподіваних прикрощів від неї чекати нічого, людина зрозуміла, що з нею рахуються.

У той же час цінуємо роблік. Чітке бачення своїх норм, можливостей і резервів — то все допомагає досягати порядку. Ми, наприклад, уміємо довести, у що конкретно для винуватця втілюється допущений ним брак. Причому, не тільки і не стільки карбованцем вчимо. Здається вже банальною ця істина, однак у нас вона себе виправдовує: часто відверта принципова розмова «сам на сам» біля ящика з відходами діє ефективніше.

Цим пояснимо і свої успіхи. Перевиконання планових показників на 30—40 відсотків — то лише цифра. Головне — якими зусиллями вона далася. Чи не половина заслуг у цьому маємо саме завдяки нормальному взаєминням.

ба брати при всіляких обставинах. І ми беремо. Тому й збираємо кожного року високі врожаї.

Погана погода для механізатора — це перевірка потенціалу його совісті. Коротко і ясно!

* * *

Вийшло так, що учасники розмови вели її під кутом значимості виробничої совісті, трудового сумління, людського фактора. І це не дивно. Справді, якби кожен із нас цінував кожен робочу хвилину, продуктивно використовував її — кращою, багатшою була б наша Батьківщина, краще і багатше жили б і ми.

Зупинись на мить, хліборобе, робітнику, спеціалісте, науковцю! Оціни свій внесок у виконання завдань п'ятирічки, Продовольчої програми! Що тобою зроблено, що не встигнуто? Чи можеш ти завтра працювати краще, ефективніше, ніж сьогодні? Що для цього потрібно?

* * *

КОМЕНТАР РЕДАКЦІЇ
«Круглий стіл» «Молодого комунара», який сьогодні друкує газета, завершує рубрику «П'ятирічка і ми. Розмова з молодим сучасником». Та, ясна річ, це не означає, що порушення в опублікованих під нею матеріалах проблематика, не продовжуватиметься на сторінках молодіжки і в п'ятирічці наступній. Скоріше, навпаки. Проблема пошуку нових резервів зростання виробничого потенціалу, використання якісно нових форм і методів господарювання особливу, навіть виняткову увагу приділено в проектах партійних документів до XXVII з'їзду КПРС, всенародне обговорення яких триває. Комсомол і неспілкува молодь вбачають у цих величчях накресленнях партії й уряду великий фронт діяльності й для себе. Гвардія молодих робітників, кол-

ніхто не стане заперечувати: квіти здатні неабияк підвищити настрій, крім того, — послужити щирим знаком небайдужості, поваги, любові. Тому, мабуть, у руках юнака чи сивога ветерана побачити палахкотіння троянд чи гвоздик можна у всяку пору — і напровесні, і в тріскучу грудневу днину. Сьогодні хо-

четься згадати добрим словом про квітниківів. Зокрема, про колектив кіровоградського ремонтно-будівельного управління зеленого будівництва. За цифрами видно людей, їх неогану працю: за десять місяців нинішнього року підприємство надало послуг та виконало робіт на 862,9 тисячі карбованців.

Це означає, що значна частина квітів, які продаються в обласному центрі, надійшла саме звідси. Про це турбується й Оксана МІЛЯР (знімок у центрі). Після закінчення Дмитрівського СПТУ № 9 працює комсомолка тут майстром зі спеціальністю квітників-декоратор.

А в тепличному господарстві готуються поставити місту квіти до найближчих свят. Десятирічний трудовий стаж, яким можуть пишатися Світлана РОМАНОВА та Катерина ТКАЧУК (на знімку внизу), закріпив за ними хорошу славу добросовісних працівниць і справжніх знавиць своєї справи.

Фото В. ГРИБА.

ТРУДОВА!

В. ПАЦКАН: Для механізаторів суто погода — поняття важливе. Погодяться, якщо, приміром, під час збирання сільгоспкультур постійно йде дощ, добуватиме високих результатів важко. Та справжній землероб, на мою думку, виправдовувати невдачу цим не стане.

Що таке погана погода? Це складніші умови для господарювання. Якщо колектив навчався боротися з негодою — візьме з поля максимум. Чому ж тоді це часто чуємо: погода завадила... Думаю, такі механізатори просто одразу мряються з нещастям і не роблять усього, що їм під силу. А тоді восени руками розводять: що, мовляв, поробили, погода піддала.

Правильно сказав цілкомградський механізаторам Михайло Сергійович Горбачов. Не з трибуни сказав, а прямо в полі: погода у нас установалася одна на сто років.

У нашій бригаді парікань на примхи погоди ніколи не почуєш. Навпаки, чим гірша погода, тим краще і настирливіше ми працюємо. Правильно, адже хліб до зернятка тре-

госників, службовців, учнівської та студентської молоді складає справді значний резерв у цій кампанії творення для старших товаришів.

Постійно пам'ятаючи про це, редакція «Молодого комунара», як і дотепер, у наступному п'ятиріччі надаватиме слово кожному, кому буде що розповісти про ритм трудових буднів у своєму колективі; хто з допомогою молодіжки бажатиме збагнути ті чи інші питання навколишнього життя, свою позицію й місце у вирішенні проблем, що постають у ході виробничої чи дослідницької діяльності, навчання й змістовного дозвілля. Хай стане твоя газета твоїм же співбесідником — рівноправним, уважним зарадливим. Ти не проти? Нагадуємо лиш ще раз: запрошуєш взаємні рубрики ХІ п'ятирічки пову. Отже, журналісти «Молодого комунара» чекають на твої пропозиції.

Розмову за «Круглим столом» записали А. БЕЗТАКА, І. КУЦЕНКО, спецкоре «Молодого комунара».

Новоукраїнський район.

Про газету... забули

Редакція газети «Молодий комунар» разом з представниками обласного та міського агентств «Союздруку» провели рейд по кіосках міста з метою перевірки своєчасної доставки свіжих газет в торговельну мережу та вивчення попиту щодо кращого розповсюдження обласних газет.

Насамперед, рейдова бригада побувала в магазині «Газети і журнали», що по вулиці Леніна. Відвідувачі магазину мають змогу уже о 9 годині ранку ознайомитися з свіжими номерами обласних газет. Своєчасно доставляють газети і в кіоски, що по вулицях Шевченка, Карла Маркса, біля Будинку побуту «Інгул». Словом, в ті торговельні точки, які знаходяться в центрі міста. А вже далі від центру вранці свіжої газети у кіоску не купиш. Так, скажімо, ми побували у кіосках, що біля швейної фабрики, на Комуністичному проспекті, вулицях Беляєва і Пацасава. Туди газети надходять лише після 12 години.

Центральну і республіканську пресу нам пізно доставляють, — пояснює

начальник міського агентства «Союздруку» В. Г. Степаненко.

Можливо, це й так. Але ж чому обласні газети з таким запізненням надходять в торговельну мережу?

Шофери винні, бо автомашини зі свіжими номерами «Кіровоградської правди» і «Молодого комунара» відправляємо ще о 8 годині ранку, — виправдовується В. Г. Степаненко.

Ні, мабуть, тут не лише шофери винні. Безвідповідальність і безконтрольність у цій справі проявляє керівництво міського агентства «Союздруку». У шість кіосків взагалі не надходять для продажу «Молодий комунар» А в окремі кіоски її одержують у роздріб лише 2—4 примірники.

А як же розповсюджуються газети? У місті є чимало добросовісних, сумлінних кіоскерів. Це — комуніст С. П. Дремук, Є. З. Бульбаха, Є. М. Зверінська, Ф. Ш. Моткіна, Ж. М. Квікер та інші. Вони і порадять, і запропонують, прагнуть вчасно продати періодичні видання.

Але так працюють не всі. Наприклад, кіоскерка кіоску № 1 Т. П. Ткач не дбає про своєчасне розповсюдження газет і журналів, байдуже ставиться до роботи.

У суботу, 7 грудня, рейдова бригада знову поцікавилася, коли надійшли обласні газети в кіоски «Союздруку». Виявилось, що вранці у роздрібну торгівлю «Молодий комунар» не надійшов. Ми попросили пояснити причину працівників експедиції міського агентства «Союздруку».

Забули відправити, — пояснила експедитор А. Камардаш.

Коментарі, як кажуть, зайві.

Варто сказати ще про одне. Більшість кіоскерів нарікали: мало йде обласних газет, особливо «Молодого комунара», у роздрібну торгівлю. Гадаємо, що обласне агентство «Союздруку» вирішить це питання.

**С. ЮР'ЄВ,
І. БОЙКО.**

ВІД РЕДАКЦІЇ: Коли вертався сьогоднішній номер газети, з обласного агентства «Союздруку» повідомили, що у роздрібну торгівлю м. Кіровограда нині надходить газети «Молодий комунар» на 100 примірників більше.

ЯК НЕЗАБУТНІЙ СПОГАД

Недавно, в один з листопадових ранків екскурсійний автобус із студентами-філологами рушив до Павліша. В музеї великого українського педагога В. О. Сухомлинського екскурсивод розповів нам про його життєвий і трудовий шлях, ми познайомились з експонатами, побували в кімнатах, де колись жив і працював вчитель.

Нас вразила бібліотека в кабінеті великого педагога. Полки заставлені сотнями книг, журналів, брошур... А як цікаво в кімнаті-кабінеті, де навчався наймолодший школяр! Того ж дня ми відвідали в Кременіччій педагогічно-меморіальний музей В. О. Макаренки, якого А. С. Сухомлинський називав своїм «названим батьком».

Стояли, але щасливі, переповнені небудешними враженнями, повернулись ми до Кіровограда. Ця подорож залишилась в пам'яті незабутнім спогадом.

**Т. МАКАРИНСЬКА,
студентка Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.**

ВІВТОРОК

ЦТ (I програма)
8.00 - «Час» 8.35 - О. Островський. «На всякого мудреця доволі простоти».

УТ
10.00 - Новини. 10.20 - Телефільм «Ефект понукусу».

ЦТ (II програма)
9.00 - Гімнастика. 8.15 - «Гречаний тварин».

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)
8.00 - «Час» 8.35 - Творчість юних. 9.15 - Фільм «Івонна».

УТ

10.00 - Новини. 10.20 - Телефільм «Ефект понукусу».

ЦТ (II програма)
8.00 - Гімнастика. 8.15 - Документальний телефільм.

УТ
8.00 - Гімнастика. 8.15 - Документальний телефільм.

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)
8.00 - «Час» 8.35 - Вистава Буратино. 9.05 - Фільм «Випробувальний строк».

УТ
16.00 - Новини. 16.10 - «Срібний дзвіночок».

«Свята святих». Вистава. 20.35 - Музична мозаїка.

ЦТ (II програма)
8.00 - Гімнастика. 8.15 - Документальний телефільм.

УТ
10.00 - Новини. 10.20 - Фільм-концерт «Настрої».

ЦТ (I програма)
8.00 - «Час» 8.35 - Зустріч школярів з секретарем.

УТ
10.00 - Новини. 10.20 - Екранний телефільм «Вітер».

ЦТ (II програма)
8.00 - Гімнастика. 8.15 - Документальний телефільм.

«Веселля». «Спогади про фестивалі народної музики».

СУБОТА

ЦТ (I програма)
8.00 - «Час» 8.35 - Концерт молдавського ансамблю музики і танцю «Міоріа».

УТ
10.00 - Новини. 10.20 - Ритмічна гімнастика.

ЦТ (II програма)
8.00 - Гімнастика. 8.15 - Якщо хочеш бути здоровим.

НЕДІЛЯ

ЦТ (I програма)
8.00 - «Час» 8.35 - Документальний телефільм.

«Андрюшка». Тамара Дзягіна. Фільм-концерт.

УТ
10.00 - Новини. 10.20 - Ритмічна гімнастика.

ЦТ (II програма)
8.00 - На зарядку ставай!

«Вітер». Фільм-концерт. 17.30 - Мультифільм. 18.00 - Міжнародна панорама.

(Наступний номер «Молодого комунара» вийде 14 грудня.)

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

КИРОВОГРАДСЬКИЙ ІНСТИТУТ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ

ОГОЛОШУЄ НАБІР СЛУХАЧІВ

На вечірні шестимісячні, заочні й недільні (для учнів 9-х класів) підготовчі курси, які працюватимуть за програмою вступних іспитів.

На вечірніх курсах заняття проводитимуться тричі на тиждень, ввечерами, для заочників - один раз на місяць по неділях.

Приймають осіб, які мають середню освіту, а також учнів 10-х класів, останніх курсів училищ, технікумів.

Учні 9-х класів загальноосвітніх шкіл, другого курсу училищ і третього курсу технікумів для більш поглибленого повторення програм з математики, фізики і російської літератури запрошуються до спеціального лекторію, який працюватиме по неділях.

ДОНЕЦЬКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПORA ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ

ПРОДОВЖУЄ ПРИЙОМ СЛУХАЧІВ

НА ПІДГОТОВЧЕ ВІДДІЛЕННЯ НА 1985-1986 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Із числа військовослужбовців, звільнених в запас із лав Збройних Сил СРСР.

Відбір і направлення молоді на підготовче відділення здійснюється безпосередньо командуванням військових частин за рекомендаціями партійних і комсомольських організацій.

Особи, направлені на навчання, представляють в приймальний комісію такі документи:

заяву; направлення або рекомендацію військової частини; документ про середню освіту (оригінал); характеристики, видані командуваннями військової частини, секретарем партійної або комсомольської організації;

Прийом документів до відділення (крім неділі) з 9.00 до 16.00 (у суботу до 14.00 годни) за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 58, кімната 212 першого учебного корпусу.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу. Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда».

«Молодой коммунар» - орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины. В українському мові. БК 00710. Обсяг 0,5 друк арк. Індекс 61103. Зам. № 653. Тираж 57 400.

«Молодой коммунар» орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины. В українському мові.

НАША АДРЕСА: 316050. МПС, м. Кировоград, вул. Пуначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора - 2-45-00; відповідального секретаря - 2-46-87; відділу робітничої молоді та внутрішньопартійного життя, сільської молоді - 2-46-57; пропандисти, листів і масової роботи - 2-45-36; учнівської молоді, морально-естетичного виховання - 2-46-87; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолaboratoriy - 2-45-35; оголошень - 2-56-65; коректорської - 3-61-83.